

Lyrikk

En Lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke til!

Tove Rutle – lagleder

Intetanende på Nidaroskongressen: Du har blitt utfordret! Jeg så at jeg nå var minst den tredje på rad som var blitt utfordret av oss som studerte i Dublin i de gyldne 70-åra, takk Paal! Dikt skal bli! Det svingte så godt av orkesteret på Royal Garden etter festmiddagen. Kongressen danset! Og noen fant hverandre!

NOGET OM AT FINDE FORSTÅELSE

av Halfdan Rasmussen (fra Tosserier i utvalg 1972)

Jeg danser med en pige
gennem salens tomme støj.
Jeg er en ganske lille mand,
men hun er svær og høj.
Hun kløver luft og røg og larm
med ord, som aldrig når mig.
Jeg konverserer hennes barm,
der nikker og forstår mig.

Jeg har hatt mye glede av rim, regler og dikt. Kanskje tilhører jeg snart den siste generasjonen som måtte pugge utenat? På realskolen på Grefsen lærte vi Prestens tale fra Peer Gynt på rams. Før holdt den meg våken under nattlig sykebesøkskjøring. For mye deklamering kan forøvrig plage andre, i seg selv har man en god tilhører. Norsklektor Oddvar Bjørklund på Katta minnes som en inspirerende døråpner til skattene. I travle tider har det vært greit med dikt. Jeg kan gjøre kvikke dykk i hylla, passer til en hver anledning. Jeg husker hvilket inntrykk diktsamlingen «Gjest på jorden» gjorde på meg i 1971, Gunvor Hofmos comeback etter 16 års taushet. Jeg satt med ærefrykt på Gravdal og leste dette. Jeg tror jeg der og da bestemte meg for aldri mer å vende tilbake for å bo i Oslo. Hittil har det holdt. Og regn er det plenty av i Ytre Namdal. Er det lov å sende en hilsen? Da må den gå til alle de turnuslegene i distrikt jeg har vært så heldig å få være gruppeveileder for her i Nord-Trøndelag de siste sju årene. De lover godt for framtida.

REGNVÆR

av Gunvor Hofmo (fra Gjest på jorden, 1971)

Det hvite huset mellom graner og furuer, duftende råpust fra blomsterrabatter på plenene. Alt anger vått og jordmørkt. Nå er det øde nede på stranden, i regnværet. Bare den grå sjøen innover berget, og robåter som vugger ødslig innunder bryggene, – Din fremtid slår gjennom regnet og ned mellom våte stener, duftende lyng med harde hvite blåbærkart på – En lykke trommer på taket alt er mer enn regn. Du sitter på verandaen og leser Hamsun. Øyeblikket nå gjennomtrengs av sødme fra August og Vandreren, Glahn og Edvarda. Alt er mer enn regn, er sødme er lykke, noe stort som faller gjennom skogens stammer. Fremtid.



Utfordringen går til Per Stensland i Sogndal. Bortsett fra å være en inkluderende og klok kollega, har han for meg innført begrepet «Musikk som hjelper». Av og til hjelper dikt også!

Henrik Brochmann